

Sygn. akt V GC 695/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko (...) S.A. (...) w W.

o zapłatę kwoty 6.840,00 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 840,00 zł (sześć tysięcy osiemset czterdzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.07.2013r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 559,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1 217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 695/13

UZASADNIENIE

Powód A. W. prowadzący działalność gospodarczą po firmą (...) Zakład (...) wystąpił z powództwem przeciwko (...) S.A. (...) w W. domagając się zasądzenia kwoty 6.840,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.06.2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kolizji drogowej w dniu 28.04.2013r. uległ uszkodzeniu jego pojazd marki T. (...). Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi pozwane towarzystwo, w którym ubezpieczony był w zakresie OC sprawca szkody. Powód zgłosił szkodę pozwanemu i z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu oddał go do naprawy. Jednocześnie poinformował pozwanego, że wynajął pojazd zastępczy na czas naprawy z uwagi na konieczność kontynuowania prowadzonej działalności gospodarczej. Po zakończeniu naprawy powód zwrócił pojazd zastępczy, za którego wynajem zapłacił kwotę dochodzoną pozwem. Powód użytkował pojazd zastępczy przez 38 dni. Pozwana odmawiając zwrotu kosztów związanych z wynajęciem tego pojazdu podnosiła, iż powód jest właścicielem drugiego pojazdu K. (...). Samochód ten nie spełnia jednak wymogów uszkodzonego pojazdu, gdyż posiada inne parametry i z uwagi na swój wiek oraz awaryjność nie może być wykorzystywany do prowadzenia

bieżącej działalności gospodarczej. Ponadto pojazd ten wykorzystywany był dodatkowo do prowadzenia przez powoda działalności rolniczej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał swą odpowiedzialność co do zasady. Wskazał, że roszczenie powoda jest niezasadne, gdyż powód dysponuje oprócz uszkodzonego pojazdu jeszcze samochodem osobowym m-ki K. (...), który mógł wykorzystać w zastępstwie uszkodzonego pojazdu T.. Dlatego odpłatne wynajęcie pojazdu zastępczego nie było niczym uzasadnione i dążyło do zwiększenia rozmiarów szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 28.04.2013r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uległ uszkodzeniu pojazd m-ki T. (...) należący do powoda A. W. prowadzącego działalność gospodarczą po firmą (...) Zakład (...).

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie (...) S.A. (...) w W..

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - wydruk z CEIDG powoda – k. 10 akt,

- zaświadczenie o wpisie do EDG powoda – k.15 akt,

W dniu 29.04.2013r. powód zawarł umowę najmu pojazdu m-ki M. (...) (posiadającego napęd na 4 koła) z czynszem wynoszącym 180 zł + vat za dobę.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - umowa najmu pojazdu z dnia 29.04.2013r. – k. 14-15

akt

Po otrzymaniu z Komisariatu Policji notatki o kolizji drogowej zawierającą informację o sprawcy szkody i jego ubezpieczycielu powód w dniu 13.05.2013r. zgłosił szkodę w pozwanym towarzystwie.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego decyzją z dnia 04.06.2013r. pozwana poinformowała powoda o przyznaniu mu odszkodowania, które w związku z zakwalifikowaniem szkody jako tzw. „szkody całkowitej” stanowiło różnicę wartości pojazdu na dzień szkody i wartości pozostałości pojazdu.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - pismo KP S. z dnia 07.05.2013r. – k. 11akt,

- notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym z dnia

13.05.2013r. – k. 12 akt,

- zgłoszenie szkody - k. 92 akt,

- pisma pozwanej z dnia 13.05.2013r. i 17.05.2013r. z

załącznikami – k. 13,22-28 akt,

- decyzja o wypłacie odszkodowania – k. 29 akt,

Powód użytkował pojazd zastępczy przez 38 dni. Za jego wynajem zapłacił łącznie kwotę 8.413,20 zł brutto (6.840,00 zł bez podatku vat) na podstawie faktur vat nr (...) wystawionej przez wynajmującego.

dowody - faktury vat – k. 17-18

- potwierdzenie przelewu – k. 19-20 akt

Uszkodzony pojazd był wykorzystywany przez powoda do prowadzenia działalności gospodarczej związanej z usługami szklarskimi, w tym pogotowia szklarskiego. Powód często wykonywał usługi na terenie górzystym, na terenie budów dlatego w/w pojazd wyposażony był w napęd na 4 koła.

Oprócz działalności usługowej powód prowadził również działalność rolniczą polegającą na uprawie zboża i utrzymaniu łąk. Do prowadzenia tej działalności, tj. do przewozu urządzeń rolniczych: podkaszerek, kosiarek, pił używał drugiego auta będącego jego własnością m-ki K. (...).

Pojazd ten z uwagi na wiek (14 lat) ulegał częstym awariom. W okresie od początku maja do pierwszego tygodnia czerwca był niesprawny z uwagi na prowadzoną naprawę skrzyni biegów.

dowody : - wyciąg z ewidencji środków trwałych – k. 16

akt,

- zeznania świadka W. W. – k.116v-

117 akt

- zeznania świadka B. W. –

k. 129v akt

- zeznania świadka K. T. – k. 129 v-

130 akt

- zeznania powoda A. W. – k.117v-

118v akt

- oświadczenia powoda z dnia 06.06.2013r. i

30.09.2013r. – k. 30-31 akt,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Odpowiedzialność pozwanego za skutki kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda, znajduje oparcie w treści art. 822§1 kc oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych,

Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r., nr 124, poz.1152 ze zm.), zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność ta nie była sporna. Sporna pozostawała natomiast zasadność roszczenia odszkodowawczego powoda z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z ugruntowanym w judykaturze poglądem poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia samochodu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę określoną wart. 361 § 2 k.c. (por. orz SN z dnia 6 stycznia 1999 r., II CKN 109/98 (nie publ.)) wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03).

Wynajmowanie pojazdu zastępczego do dalszego prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego (por. wyrok SN z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (nie publ.)). Również w wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03, Sąd Najwyższy uznał za normalne następstwo zniszczenia pojazdu, służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności do czasu naprawienia szkody. Poszkodowanemu przysługuje wówczas od ubezpieczyciela zwrot wydatków koniecznych, ale tylko za okres między dniem wypadku a dniem, w którym może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy niż do zapłaty odszkodowania. Wydatkiem koniecznym jest wydatek niezbędny do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Mogłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego, pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu.

Odnosnie okresu refundacji pojazdu zastępczego przy tzw. szkodzie całkowitej wypowiedział się zaś SN w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (III CZP 76/13, LEX nr 1392609, G. Prawna 2013/233/5, Biul.SN 2013/11/13-14) wskazując, iż „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita)”.

Także w doktrynie występuje zgodność poglądów co do objęcia odpowiedzialnością odszkodowawczą adekwatnych wydatków związanych ze zniszczeniem lub uszkodzeniem samochodu w wypadku komunikacyjnym, jeżeli samochód był wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej.

Przenosząc te poglądy na grunt rozpatrywanej sprawy należało stwierdzić, iż roszczenie powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego było zasadne.

Powód wykazał, przedkładając stosowne dokumenty w postaci wyciągu z ewidencji środków trwałych, iż pojazd, który uległ kolizji służył mu do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług szklarskich. Okoliczność ta wynikała także z jasnych i logicznych zeznań świadków W. W. i K. T. wspartych zeznaniami powoda, którym sąd dał wiarę w całości.

Poprzez zeznania świadków W. W. a także B. W. powód wykazał również, iż w spornym okresie, nie miał możliwości korzystania z drugiego z pojazdów będącego jego własnością (m-ki K. (...)) albowiem był on niesprawny. Powyższa

okoliczność czyni więc bezprzedmiotowym rozważanie tego, czy pojazd K. (...) mógł z uwagi na swe parametry oraz sposób korzystania z niego przez powoda (prowadzenie działalności rolniczej) zastąpić uszkodzony pojazd.

Z zeznań powoda i W. W. wynikało przy tym, iż małżonkowie W. byli również właścicielami pojazdu m-ki M. (...), jednak pojazd ten był wykorzystywany do działalności gospodarczej prowadzonej przez W. W.. Również i on nie mógł więc zastąpić uszkodzonego auta.

Z powyższego wynikało, iż powód nie miał możliwości zastąpienia uszkodzonego pojazdu innymi pojazdami będącymi jego własnością lub współwłasnością.

Wysokość wydatków poniesionych przez powoda z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego została przez niego należycie wykazana dowodami z dokumentów w postaci: faktury vat na kwotę 1 107 zł (900 zł bez podatku vat) (z adnotacją o zapłacie wynikającej z niej należności) oraz faktury vat na kwotę 7 306,20 zł (5 940 zł bez podatku vat) wraz z potwierdzeniem przelewu kwoty 7 306,20 zł.

Pozwana w toku procesu nie zgłaszała przy tym zarzutów, ani co do okresu wynajmu pojazdu zastępczego przez powoda, ani też co do stawki czynszu najmu tegoż pojazdu. Nie można bowiem odpowiadając na pozew twierdzić, jak to uczynił pełnomocnik pozwanych, że się "przeczy wszystkim twierdzeniom zawartym w pozwie, za wyjątkiem wyraźnie przyznanych". Fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi strona pozwana się nie zgadzała powinna bowiem wskazać, jeśli ma to służyć obronie jej racji. Powinna się ona ustosunkować do twierdzeń strony powodowej, a tego w sprawie nie uczyniła (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., III CSK 341/08, LEX nr 584753).

Sąd oddalił przy tym wniosek pełnomocnika pozwanej złożony na rozprawie w dniu 16.05.2014r. o zobowiązanie powoda do złożenia dokumentacji księgowej – książki podatkowej albowiem pełnomocnik nie sprecyzował ostatecznie o jakiego rodzaju dokumentacji ten wniosek dotyczy. Powód wyjaśnił zaś, że rozlicza się w formie karty podatkowej. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej są zaś zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg czy też składania zeznań podatkowych. Zawnioskowany przez pełnomocnika dowód był więc niemożliwy do przeprowadzenia.

Mając powyższe względy na uwadze zasądzono na rzecz powoda kwotę 6 840,00 zł stanowiącą równowartość ceny netto (bez podatku vat) wynajmu pojazdu zastępczego.

O odsetkach ustawowych od zasądzonego świadczenia orzeczono na podstawie art. 481§ 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

Powód w toku postępowania nie wykazał, kiedy zgłosił stronie pozwanej roszczenie dotyczące zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Z akt szkodowych złożonych przez stronę pozwaną wynikało natomiast, że wraz z wiadomością e-mail z dnia 28.06.2014r. powód przesłał stronie pozwanej fakturę vat za wynajem spornego pojazdu. Należało więc uznać, że w tym dniu najpóźniej zgłosił swe roszczenie. Pozwana powinna była je spełnić w terminie 30 dni a więc do dnia 28.07.2014r. Dopiero zatem z dniem 29.07.2013r. roszczenie stało się wymagalne i od tego dnia powodowi należne były odsetki ustawowe za opóźnienie w jego płatności.

W pozostałej części, tj. co do odsetek żądanych przed dniem 29.07.2013r. powództwo należało oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc (punkt III wyroku).

Na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w wysokości 342 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200 zł obliczone stosownie do §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.).